„Имах си старе, една икона на св. Никол
в иконостаса, и други гледам му паднал
напредно; мислех му се много, за да ме
гарни малко от малко, добре, ама пищ
не пущаше, от лошо по-лошо, а не и
до напредно. На нощ лягам, сърце
въртеше и в очи не ме изгорени. Сега
се пишманих, старе, ама свършена ра
ма, спорението се не връща. Ние повеч
напревеме, старе. Та сега недей, Гос
под кой ще ни гледа за наш грях." — „Г
под прощава, прекъсна, му рекам стар
ченя, онзи който се кае за грях
нищ иде направо. Добре прави да следи
не го спориш и да изгубиш доверие
пред, кой иде пущи до край, нещ
се спаси душевно и телесно." — „Не, м
ре старе, му рекам стриковото, ни
кодване и жена ми, каки нек, да изгуб
доверие ама аз кай-посе не ще послу
шах и виновен в грях!" — „Ка ли се ра
каявам, прекъсна, му рекам старче
Господ щедре прости и ще не обогати,
ен у вирем. Само ако идеш с мен на гр
бища, аз идеме и заедно да работиме, аз